

Patron szkoły - Janusz Korczak

Janusz Korczak (Henryk Goldszmit) urodził się 22 lipca 1878 roku w zamożnej żydowskiej, warszawskiej rodzinie. Dzieciństwo spędził pozbawiony towarzystwa rówieśników na samotnych zabawach w domu i spacerach z matką. Był spokojnym, cichym i bardzo wrażliwym chłopcem, silnie związanym z ojcem. Miał niesamowicie bujną wyobraźnię, godzinami potrafił bawić się klockami, konstruując różne budowle i wymyślając różne historie z nimi związane.

Mimo braku kontaktu z innymi dziećmi, widział cierpienie i ubóstwo tych najbiedniejszych, wzruszał się ich losem i zastanawiał się, jak im pomóc.

Wszystkie te cechy miały wpływ na jego późniejsze życie i zaowocowały potrzebą realizowania się na płaszczyźnie społecznej i literackiej.

Po ukończeniu szkoły początkowej Augustyna Szmurły, a następnie Praskiego Gimnazjum, rozpoczął studia na wydziale medycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Już w czasie nauki szkolnej podejmował pierwsze próby literackie.

Pierwszy sukces literacki odniósł na początku studiów, kiedy jego zgłoszona pod pseudonimem Janusza Korczaka sztuka zdobyła wyróżnienie w konkursie. Od tej pory zaistniał oficjalnie jako autor, a pseudonimu, który wówczas wybrał, zaczął używać na stałe, zamiast prawdziwego imienia i nazwiska.

Czas studiów był dla Janusza Korczaka nie tylko okresem realizacji planów literackich, ale także innych marzeń, związanych z opieką nad biednymi i potrzebującymi dziećmi. Wyjechał m.in. do Szwajcarii, aby zapoznać się z tamtejszą opieką lekarską i pedagogiczną nad najmłodszymi. Pracował jako wychowawca na koloniach dla chłopców żydowskich, z którymi utrzymywał kontakt i których wspierał także po zakończeniu turnusu.

Po zakończeniu studiów rozpoczął pracę jako lekarz w Szpitalu dla Dzieci im. Bersonów i Baumanów w Warszawie. Później wyjechał na front wojny rosyjsko-japońskiej jako lekarz. Po powrocie rzucił się w wir pracy społecznej i literackiej. Opublikował utwory: *Dziecko salonu*, *Koszałki Opałki*. Prowadził wiele odczytów na temat pracy lekarza i wychowywania dzieci. Studiował rok w Berlinie, zbierając doświadczenie do dalszej pracy. Systematycznie wyjeżdżał z dziećmi na kolonie letnie. Opublikował powieść *Joški, Moški i Srule*. Później wyjechał na pół roku do Paryża, gdzie poszerzał wiedzę na temat wszechstronnej opieki nad dziećmi.

Był członkiem towarzystwa Dom Sierot, które zorganizowało własne sierocińce i coroczne kolonie letnie. Wydał powieść *Józki, Jaški i Franki*. Wyjechał na miesiąc do Londynu, gdzie zapoznał się z tamtejszymi sposobami zajmowania się dziećmi. Został dyrektorem Domu Sierot. Wymyślił Tygodnik Domu Sierot, którego współtwórcami byli wychowankowie. Nawiązał współpracę z czasopismem *W słońcu*. W czasie I wojny światowej został powołany do wojska na stanowisko ordynatora wojskowego lazaretu. Po zakończeniu wojny pracował w przytułkach dla dzieci ukraińskich pod Kijowem, później w przedszkolu w Kijowie.

Wrócił do Warszawy do Domu Sierot i współpracy z gazetą *W słońcu*, w której opublikował felietony polityczne dla dzieci i młodzieży oraz pierwszą część tetralogii *Jak kochać dziecko*. Został lekarzem i pedagogiem zakładu wychowawczego Nasz Dom - pierwszego internatu dla polskich sierot z rodzin robotniczych.

Janusz Korczak z dziećmi i wychowawcami przed Domem Sierot

Napisał *Króla Maciusia Pierwszego*, później *Króla Maciusia na bezludnej wyspie*. Kolejną książką były *Bankructwa małego Dżeka*. Następny utwór *Kiedy znów będę mały* zaadresował do starszych i młodszych czytelników. Do dorosłych skierował swoją następną publikację *Prawo dziecka do szacunku*. Potem napisał sztukę *Dzieci podwórka*, powieść *Kajtuś Czarodziej* oraz artykuł *O bezpieczeństwie dziecka*. Współpracował z wieloma instytucjami i czasopismami. Interesował się sytuacją szkolnictwa specjalnego. Redagował *Mały Przegląd* - eksperymentalne pismo dziecięce.

Podczas II wojny światowej zabiegał o wsparcie materialne i finansowe dla Domu Sierot oraz Naszego Domu. Bezskutecznie walczył o nieprzenoszenie dzieci z Domu Sierot do getta. Zorganizował tam swoim wychowankom tajne nauczanie.

Dnia 6 sierpnia 1942 roku został wywieziony wraz z dziećmi żydowskimi do obozu koncentracyjnego w Treblince, gdzie razem z nimi zginął.

Wykorzystane wiadomości pochodzą z książki Marii Falkowskiej *"Kalendarz życia, działalności i twórczości Janusza Korczaka"*.

